

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. října 2018 v Liberci JUDr. Lenkou Zhoufovou

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného]

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], t.č. [obec], [ulice a číslo],
se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek, že

dne 30.7.2014 v době od 22:40 do 22:41 hodin v [obec], v ulici [anonymizováno] Vrch v baru Tropical Club, na pánských toaletách po předchozím požití alkoholických nápojů fyzicky napadl [celé jméno poškozeného], [datum narození], když jej během vykonávání malé potřeby uchopil oběma rukama za ramena, otočil jej k sobě a udeřil jej 2x tzv. hlavičkou do oblasti nosu, přitom se jej snažil poškozený rukama odtáhnout od svého těla, avšak toto se mu nezdařilo a obviněný [celé jméno obžalovaného] si jej oběma rukama přitáhl k sobě a opětovně jej udeřil dvěma hlavičkami do obličeje, čímž mu způsobil drobnou tržnou ránu nosu, zlomeninu nosních kůstek bez posunu, zhmoždění obličeje, s omezením v obvyklém způsobu života od 31.7. 2014 do 27.8.2014 pro bolesti hlavy, nemožnost plného soustředění, občasných pocitů na zvracení a potížemi při spánku,

čímž měl spáchat

a) přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

b) přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť

v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný byl viněn z toho, že předmětný den na pánských toaletách v baru Tropical Club fyzicky napadl poškozeného [celé jméno poškozeného], kterému měl způsobit újmu na zdraví.
2. V projednávané věci zdejší soud v minulosti již jednou rozhodoval, když provedl hlavní líčení, na jehož podkladě rozsudkem ze dne [datum] obžalovaného obžaloby v intencích § 226 písm. b) tr. řádu zprostil. K podanému odvolání státního zástupce však poté Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 11. 1. 2017, č.j. 31 To 555/2016-86, napadený rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí, když jej zavázal k provedení dalších důkazů. Nalézací soud tedy opětovně nařídil ve věci hlavní líčení.
3. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.
4. Obžalovaný vypověděl, kde a kdy se předmětný večer viděl s poškozeným [celé jméno poškozeného] s tím, že byl v restauraci společně s dcerou své přítelkyně svědkyní [celé jméno svědkyně], se kterou seděl u stolu, posléze odešel na toaletu, kam za ním přišel poškozený, který jej ze zadu velmi pevně chytil kolem krku. Obžalovaný popsal, jak ve snaze se ze sevření poškozeného vyprostit zakláněl hlavu a temenem několikrát udeřil poškozeného. Dále popsal, v jakém pořadí oba opustili záchody a také to, že byl následně svědkyní [celé jméno svědkyně] a ráno i její matkou upozorněn na to, že má ze zadu na triku a v hlavě několik kapek krve. Obžalovaný popsal průběh konfliktu, kde a jak se s poškozeným drželi, kdo koho kam udeřil. Uvedl svou výšku a váhu v době skutku.
5. Svědek [celé jméno poškozeného] vypověděl, že jej obžalovaný napadl po té, co se potkali v baru, kde si k němu přisedla svědkyně [celé jméno svědkyně], dcera jeho bývalé přítelkyně a zároveň současné přítelkyně obžalovaného, která mu měla sdělit, že ji i její matku obžalovaný doma bije. Poškozený popsal způsob i místo napadení, kdy uvedl, že za ním na záchod přišel obžalovaný, otočil si jej směrem k sobě a dal mu opakovaně tzv. hlavičku, a to čelem. Dále popsal také typ léčby a její trvání. Vyjádřil se taktéž k uplatněnému nároku na náhradu škody. Poškozený taktéž opětovně popsal průběh konfliktu, kde a jak se s obžalovaným drželi, kdo koho kam udeřil. Uvedl svou výšku a váhu v době skutku.
6. Svědek [celé jméno svědka] uvedl, že šel s poškozeným na pivo, kde seděli u stolu spolu s obžalovaným a svědkyní [celé jméno svědkyně], když si však nebyl schopen upamatovat na témata hovoru. Svědek dále popsal, že se posléze poškozený [celé jméno poškozeného] odebral na toaletu, kam jej následoval obžalovaný. Poté, co oba protagonisté incidentu opustili toaletu, a to v pořadí obžalovaný, následovaný poškozeným, který měl zakrvavený nos, mu poškozený sdělil, že byl obžalovaným napaden.
7. Z výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně] soud zjistil, že byla v baru s obžalovaným – současným přítelem její matky, a když zjistila, že je přítomen i poškozený – bývalý přítel její matky, přisedla si na chvíli k němu, aby se dotázala na jeho syna. Následně si opět přisedla zpět k obžalovanému, který se odebral na toaletu, následovaný poškozeným. Po návratu obžalovaného svědkyně tohoto upozornila, že má na zádech na triku pár kapek krve, a povšimla si, že poškozenému teče krev z nosu, načež jí obžalovaný sdělil, že byl na záchodě poškozeným napaden – chycen ze zadu, z čehož se snažil vyprostit a došlo mezi nimi k incidentu. Svědkyně dále uvedla, že si není vědoma toho, že by se obžalovaný s poškozeným znali již z dřívější doby.

8. Soud dále provedl důkazy listinami, a to zejména úředním záznamem o výjezdu hlídky Policie ČR, lékařskou zprávou, odborným vyjádřením – lékařskou zprávou MUDr. Vladimíra Klose, zprávami o pověsti obžalovaného a jeho opisem rejstříku trestů a potvrzením Vězeňské služby ČR.

9. K pokynu odvolacího soudu provedl soud taktéž podle § 104d tr. řádu rekonstrukci projednávaného činu, čemuž byl přítomen i znalec s oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Michal Beran, Ph.D., jenž posléze k posouzení zranění poškozeného a možného průběhu činu, s ohledem na rozcházející se výpovědi obžalovaného a poškozeného, zpracoval znalecký posudek. Ve svém výsledku poté znalec setrval na svém závěrech, tj. že úrazový děj, tak jej popsal poškozený, ale i obžalovaný může vznik předmětného poranění beze zbytku vysvětlit, a to i s ohledem na rozdílnou výšku obou aktérů.

10. Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. V řízení nebylo žádných pochyb o tom, že mezi obžalovaným a poškozeným došlo ke konfliktu a fyzickému kontaktu, na základě něhož byl poškozený [celé jméno poškozeného] zraněn a musel být ošetřen. Tyto nesporné skutečnosti byly v řízení prokázány výpovědí jak obžalovaného, tak i poškozeného, která byla v tomto kontextu podporována i listinnými důkazy, a to úředním záznamem o výjezdu hlídky Policie ČR a lékařskou zprávou. Zranění poškozeného [celé jméno poškozeného] pak byla objektivizována lékařskou zprávou a odborným vyjádřením – lékařskou zprávou MUDr. Vladimíra Klose, pracovní neschopnost poškozeného je potom prokazována mimo uvedené taktéž potvrzením Vězeňské služby ČR. Obžalovaný se ve věci hájil tím, že to byl on, kdo šel na toaletu první a kdo byl napaden – držen zezadu v tzv. kravatě a proti napadení [celé jméno poškozeného] se tím že pokrčil nohy, hýbal tělem a hlavou, pouze bránil a snažil z tohoto sevření vymanit, přičemž nepopírá údery svou hlavou do útočnicka [celé jméno poškozeného]. Obhajoba obžalovaného je podporována i výpovědí svědkyně [celé jméno svědkyně], která jasně popsala, že na záchod odešel nejprve obžalovaný a až poté zaznamenala, že jej následuje i poškozený [celé jméno poškozeného]. Obhajoba obžalovaného konvenuje s výpovědí svědkyně [celé jméno svědkyně] i stran skutečnosti, že se mělo jednat o úder zadní části hlavy obžalovaného vůči poškozenému, když svědkyně viděla na zadní části trika obžalovaného krev a ráno byla přítomna tomu, kdy byla nalezena její matkou zaschlá krev na temeni obžalovaného. Výpověď této svědkyně hodnotil soud jako zcela věrohodnou, prostou logických i faktických nesrovnalostí, když nebylo možno dospět k závěru, že by svědkyně měla v úmyslu komukoliv stranit. Naproti tomu svědek [celé jméno poškozeného] uvedl, že první na toaletu odešel on a obžalovaný jej tam následoval a na místě jej pak bezdůvodně napadl, a to čelní částí hlavy proti jeho hlavě. Výpověď poškozeného potom částečně konvenuje s výpovědí svědka [celé jméno svědka], avšak tuto soud považoval za nevěrohodnou a jako z takové z ní při svém rozhodování nevycházel. Oproti ostatním zúčastněným svědek [celé jméno svědka] uváděl, že seděli všichni u jednoho stolu a navzájem se bavili, když však nebyl s to říci s kým a o čem se on sám bavil, proto i jeho popis události předcházející projednávanému incidentu posoudil soud jako výpověď nevěrohodnou. Taktéž výpověď poškozeného [celé jméno poškozeného] soud zhodnotil jako nevěrohodnou, když v tomto případě je zřejmá její účelovost, motivovaná snahou přitížit obžalovanému, jako jeho nástupci v milostném životě. O uvedené osobní zášti svědčí i to, že poškozený při hlavním líčení vypověděl, že mu měla v předmětný večer svědkyně [celé jméno svědkyně] svěřit, že je ona sama i její matka obžalovaným pravidelně doma fyzicky i jinak napadána, což však nepotvrdila ani citovaná svědkyně a popřel to i sám obžalovaný. Obhajoba obžalovaného pak není vyvrácena ani provedenou rekonstrukcí, ani znaleckým posudkem, který jako možný průběh připustil jak verzi obžalovaného, tak i poškozeného. Na základě těchto důkazů a jejich hodnocení pak soud učinil ve věci skutkové závěry.

11. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný udeřil svou hlavou do hlavy poškozeného a poškozený v souvislosti s tímto napadením utrpěl drobnou tržnou ránu nosu, zlomeninu nosních

kústek bez posunu, zhmoždění obličej, s omezením v obvyklém způsobu života od 31.7.2014 do 27.8.2014 pro bolesti hlavy, nemožnost plného soustředění, občasných pocitů na zvracení a potížemi při spánku, což by naplňovalo znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. Soud však v tomto případě dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v rámci nutné obrany. Nutnou obranou se podle § 29 tr. zákoníku rozumí čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Čin bránící se osoby při dodržení podmínek a mezí nutné obrany není trestným činem. Podstatou nutné obrany je odvrácení nebezpečí, které vzniká útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem, a to činem, který by jinak byl trestným činem, namířeným proti útočníkovi. Protože však obránce odvracející útok chrání tytéž zájmy, které chrání sám trestní zákoník, nejedná proti účelu trestního zákoníku, ale naopak ve shodě s ním. Jde o střet zájmů na ochraně různých společenských vztahů, a to na jedné straně zájem, který byl napaden útokem (např. zdraví poškozeného obránce), a na druhé straně zájem či zájmy útočníka (např. zdraví nebo život útočníka), které jsou při nutné obraně obětovány, aby tak byl odvrácen útok. Obecně lze tedy uvést, že nutná obrana je uplatněním práva proti bezpráví, kdy svépomoc nahrazuje nedostatek ochrany zájmů chráněných trestním zákoníkem ze strany veřejné moci (nahrazuje vlastně zásah veřejných orgánů). V projednávaném případě má soud za prokázané, že to byl poškozený [celé jméno poškozeného], kdo jako první napadl obžalovaného tím, že se jej snažil škrtit, tzn. útočil na zájem chráněný tr. zákoníkem a obžalovaný se pouze snažil ze sevření útočníka vymanit, přičemž jej několikrát udeřil temenem hlavy do jeho hlavy. Tuto obranu soud považoval za zcela přiměřenou zjištěnému útoku, tudíž v mezích nutné obrany. Z tohoto důvodu není potom projednávaný skutek trestným činem a soudu nezbylo než postupovat dle § 226 písm. b) tr. řádu a obžalovaného obžaloby zprostit.

12. Stran náhrady škody způsobené poškozenému [celé jméno poškozeného], který se řádně a včas připojil se svým nárokem k trestnímu řízení, rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu soud odkáže poškozeného na občanskoprávní řízení za situace, kdy je obžalovaný obžaloby zproštěn. V řízení nebyl prokázán kauzální nexus mezi jednáním obžalovaného a škodou vzniklou v majetkové a osobní sféře poškozeného a proto soudu nezbylo, než poškozeného odkázat s jeho nárokem na náhradu škody na řízení občanskoprávní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 16. října 2018

JUDr. Lenka Zhouřová
soudkyně